

ZAKOŃCZENIE KONFERENCJI

Prof. dr hab. Stefan Leleńtal

Katedra Prawa Karnego Uniwersytetu Łódzkiego

Proszę Państwa, z woli organizatorów konferencji spotkał mnie zaszczyt powiedzenia kilku słów na zakończenie naszych obrad.

W imieniu wszystkich składam najgorętsze podziękowanie za zorganizowanie tej konferencji. Walorem tego spotkania, co należy podkreślić, jest wymiana poglądów pomiędzy praktykami a teoretykami. Z tego spotkania wszyscy wynosimy wiele korzyści — zarówno praktycy, którzy znają problemy więziennictwa od wewnątrz, jak i ci, którzy badają tę problematykę od strony teoretycznej. Widzę obecnie szczególną potrzebę pogłębiania integracji pomiędzy środowiskiem naukowym i pracownikami Służby Więziennej. W toku wymiany poglądów ujawniliśmy albo odświeżyliśmy bardzo ważne zagadnienia, nad którymi trzeba będzie pracować. Nawiązując do tematu konferencji, chciałbym powiedzieć, że readaptację skazanych należy rozumieć jako proces i jako rezultat tego procesu. Jest to proces długofalowy, w którym największą przeszkodę stanowi obecnie katastrofalne przeludnienie zakładów karnych. Do rozwiązania tego problemu niezbędna jest jednak zmiana polityki kryminalnej. Postaram się rozwinąć te kwestie szczegółowo w pisemnym podsumowaniu. Dziękuję bardzo.

Dr Ewa Habzda-Siwiek

Katedra Kryminologii UJ

W imieniu swoim i Tadeusza Szarka, drugiego koordynatora konferencji, chciałabym gorąco podziękować wszystkim osobom, które przyczyniły się do tego, że ta konferencja mogła się odbyć.

W pierwszej kolejności chciałabym wyrazić podziękowania dla naszych wspaniałych szefów: Profesora Andrzeja Gaberle, Pułkownika Jerzego

Dorendy oraz Pani Dyrektor Barbary Wąsowicz, którzy obdarzyli nas zaufaniem i zostawili Tadeuszowi Szarkowi, Elżbiecie Rozwadowskiej i mnie, całkowicie wolną rękę w przygotowaniu tej konferencji.

Szczególnie serdecznie dziękuję Pani Doktor Barbarze Stańdo-Kaweckiej, koleżance z Katedry Prawa i Polityki Penitencjarnej UJ, która czuwała nad stroną merytoryczną konferencji i wspierała nas w podejmowaniu decyzji organizacyjnych.

Pragnę podziękować także Alicji Papierz, szefowej Sekcji Kryminologii TBSP UJ, której talent organizacyjny przyczynił się do nadania konferencji ostatecznego kształtu. Dziękuję przy tym również wszystkim zaprzyjaźnionym studentom Wydziału Prawa UJ, którzy uczestniczyli w przygotowaniach i przyczynili się do sprawnego przebiegu konferencji.

Szczególne wyrazy podziękowania chciałabym skierować do Pana Profesora Teodora Szymanowskiego, Pani Profesor Grażyny Szczygieł oraz Pani Doktor Aldony Nawój, którzy na tegorocznym Zjeździe Katedr Prawa Karnego w Gnieźnie podchwycili pomysł zorganizowania konferencji i jako pierwsi przyjęli zaproszenie do wygłoszenia referatów. Jednocześnie dziękuję wszystkim osobom, które podjęły trud przygotowania wystąpień konferencyjnych i tym, którzy dzielili się z nami spostrzeżeniami i refleksjami w czasie toczących się dyskusji.

Na zakończenie wszystkim, którzy przyjęli zaproszenie do uczestnictwa w konferencji i przyjechali do Zakopanego, serdecznie dziękuję!

Pplk Paweł Nasilowski

Centralny Zarząd Służby Więziennej

Chcę wszystkim najserdeczniej podziękować. W ciągu półtora dnia roboczego wygłoszono 22 wybitnej klasy wystąpienia, które pokazują zarówno obszar dorobku naukowego, jak i obszar dorobku praktyki, która wynika z tej wiedzy naukowej. To naprawdę jest rzecz niebywała. Uważam, że nowa jakość może powstawać w towarzystwie dobrych, mądrych ludzi, którzy nie boją się myśleć i działać. A tu wszyscy dokładnie tacy są i za to moja ogromna wdzięczność i wielka radość, bo dzięki Państwu „sytuacja ta pozwala kochać, wierzyć i ufać”. Zacytuję tu wspomnianego wcześniej C. Rogersa: „jeśli pozwolę sobie na rozumienie drugiego człowieka, to ryzykuję że to rozumienie mnie zmieni”. Dziękuję Państwu za te trudne dyskusje, które mnie zmieniły i mam nadzieję, że również Państwa. Dziękuję za to podsumowanie, bo było ono najważniejsze. Jeszcze zacytuję

Matkę Teresę z Kalkuty: „Dając światu co najlepsze otrzymujesz ciosy, daj światu najlepsze co posiadasz, mimo wszystko”. I Państwo to dajecie na co dzień — dziękuję. Dzięki Waszej aktywności i mądrości świat się zmienia. I niech ta radość będzie Waszym codziennym dobrem, które pozwala Wam przetrwać. Dziękuję za wszystko.

Ppłk Jerzy Dorenda

Areszt Śledczy w Krakowie Podgórzu

Szanowni Państwo, jako jeden ze współgospodarzy muszę jeszcze raz wszystkim serdecznie podziękować. Chciałem bardzo serdecznie podziękować wszystkim przedstawicielom świata nauki — z Uniwersytetu Warszawskiego, Jagiellońskiego, Białostockiego, Łódzkiego — żeście zechcieli Państwo do Zakopanego, do Małopolski przyjechać. Kłaniamy się i dziękujemy serdecznie!

Pan Profesor Lelental był łaskaw powiedzieć, że największą wartością tej konferencji była możliwość wymiany poglądów praktyków ze środowiskiem naukowym. Były to poglądy swobodne, czasem kontrowersyjne, ale wszystkie służące jednemu celowi: aby coś zbudować. Obszar, w którym działamy, jest bardzo trudny, ale jest też obszarem, którym możemy w sposób logiczny i uporządkowany zawiadywać. Dostali Państwo na to dowody w trakcie tej konferencji. Jestem bardzo wdzięczny moim Kolegom Dyrektorom, a także pozostałym pracownikom Służby Więziennej — nie tylko z Okręgu Małopolskiego, ale też tym, którzy przyjechali z dalszych rejonów Polski — że Państwo mogli zobaczyć, iż w kadrze Służby Więziennej jest taka dynamika i olbrzymi potencjał. Oby tylko ci, którzy decydują o kształcie więziennictwa, nie blokowali i nie hamowali działań młodych ludzi. Jest stare powiedzenie, że uczeń przerasta mistrza — i z tego mistrz powinien się cieszyć: że tego ucznia nauczył i że może spokojnie powierzyć władzę w jego ręce. To jest największe osiągnięcie.

Proszę Państwa, wszystkie wystąpienia były w atmosferze powagi i wielkiej życzliwości. Kolejną zdobyczą tej konferencji jest wspaniała atmosfera, która towarzyszyła nam w czasie obrad, ale i w czasie spotkań integracyjnych. Myślę, że te bezpośrednie kontakty, które Państwo nawiązali, są bardzo cenne. Cieszymy się, że mogliśmy Państwa poznać i zrozumieć pewne rzeczy, które nie do końca rozumieliśmy, albo do których nie do końca byliśmy przekonani. Może i Państwo się zdziwiliście, że ludzie w Służbie Więziennej robią coś ponadprzeciętnego.

Za to wszystko raz jeszcze w imieniu wszystkich organizatorów dziękuję. Ale muszę wyróżnić pewne osoby, gdyż liczne grono pracowało, aby ta konferencja doszła do skutku. Jest to Pani Doktor Ewa Habzda-Siwiek, grupa studentów z Koła Naukowego Uniwersytetu Jagiellońskiego, bez których też byśmy wiele nie učinili, Kapitan Tadeusz Szarek z Aresztu Śledczego w Krakowie Podgórzu, Major Zygmunt Lizak z Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w Krakowie, Pani Dyrektor Barbara Wąsowicz z Domu Pomocy Społecznej i wiele innych osób. Wszystkim dziękuję za trud i wysiłek włożony w organizację i sprawny przebieg naszych obrad.

Dołączam się do życzeń Pana Dyrektora Pawła Nasiłowskiego — życzę sympatycznych wrażeń i chciałbym, aby takie spotkania były kontynuowane. W takim razie mówię: Do zobaczenia! Dziękuję.